

MARELE STRĂIN

„Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: „Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.”
(Isaia 9,6)

De la Amsterdam se călătorește cu vaporul, aproape într-o oră, peste golful marin lung și îngust „D”, la orașelul Zaandam; el este vestit pentru cele 400 de mori de vânt care stau de jur-împrejurul localității. Ținta celor mai mulți călători care debarcă în Zaandam este vechea colibă, care deja se înclină într-o parte, construită din scânduri neprelucrate; aceasta are numai două camere și un pat rabatabil (sau pat-dulap), cum se obișnuia pe vremuri în Olanda. Aici s-a mutat în anul 1697 un dulgher tânăr, Peter Michailow, care s-a angajat la șantierul naval de la Mynheer Calf. Cu hărnicie învățea toporul și ciocanul, își gătea singur mâncarea, a purtat îmbrăcămintea de dulgher ca și pe celelalte și era totuși: țarul Rusiei, **Petru cel mare**. El a vrut să-și facă poporul mare și fericit. Lucrul acesta a fost pentru el atât de serios, încât și-a părăsit aproape pentru doi ani imperiul ca să călătorească pentru instruirea lui prin țările europene cu un grad înalt de cultură. Pe marile șantiere navale care se aflau în Zaandam, se construiau corăbii excelente. Aceasta era o artă care pe atunci nu era cunoscută în Rusia. De aceea a plecat Petru la Zaandam. Vizita însoțitorilor lui lăsați în urmă la Amsterdam a dezvăluit curând taina persoanei acestui dulgher de corabie. Spectatori curioși s-au prezentat cete-cete la locul de muncă. Aceasta l-a determinat pe Petru să părăsească Zaandam deja după opt zile și să lucreze mai departe în Amsterdam, pe șantierele navale ale companiei Indiei Orientale. În acele zile, când Petru lucra în Zaandam, a scris patriarhilor din Moscova: „Sunt aici pentru a urma Cuvântul lui Dumnezeu către tatăl nostru Adam: „În sudoarea feței tale să-ți mănânci pâinea!”” Pe atunci Petru avea numai 25 de ani. Era un bărbat a cărui putere de a înfăptui nu se speria de nici un obstacol. Toată strădania lui era pentru a face din Rusia o mare putere europeană și a reușit. Pe lângă înaltele sale calități de energie înfăptuitoare și sinceritate, avea în el, înainte de toate, o duritate josnică, barbară. Grosolan în dorințele lui, furios în mânia lui, patimile lui nu cunoșteau margini. Acest mare bărbat, fondatorul puterii Rusiei, căruia o națiune întregă îi datorează ceea ce este astăzi, purta totuși astfel în sine trăsăturile a ceea ce este omul din fire: zămislit și născut în păcate, un **păcătos vinovat** înaintea lui Dumnezeu. Oricât de înaltă ar fi fost poziția lui pământească, oricât de mari meritele sale omenești, el avea nevoie de **răscumpărare din blestemul păcatului**.

Răscumpărătorul a venit pentru toți păcătoșii pierduți care doresc răscumpărare. Și El a venit ca un mare Străin. El a părăsit Împărăția slavei Sale și strălucirea tronului Său și a venit în grajdul din Betleem, a stat ca un copil în iesle. Cetele de îngeri laudau pe Dumnezeu în ceasul acela, pentru că Prințul păcii Se născuse pe pământ, Mântuitorul lumii, Salvatorul pentru păcătoasele și păcătoșii pierduți. El ne-a deschis poarta păcii, nouă, oamenilor sărmani, înstrăinați de Dumnezeu, deznădăjduiți, care locuiesc în valea umbrei morții, ca o nădejde veșnică să lumineze în această lume întunecoasă. El a mers ca un mare Străin de la iesle la cruce într-o slavă acoperită. Miraculos, și El, Dumnezeul veșnic, a lucrat tot ca dulgher. El S-a făcut, în smerenia Lui, Om adevărat asemenea nouă. Nici nu ne putem imagina ce umilință a fost aceasta, căci noi nu putem înțelege slava din care a venit El.

Pentru misionarii noștri chinezi este o deosebită școală a devotamentului, de a se adapta în incredibila murdărie a poporului chinez; nu numai că oamenii înșiși sunt foarte murdari în hainele și lenjeria lor, ca și trupurile lor, ci pe străzi și în case este îmbâcsit de murdărie. O grămadă de bălegar și porci în camera de locuit este ceva foarte obișnuit într-un sat chinez. Carne pe jumătate putrezită, urât mirositoare trece în unele zone drept ceva ales. O misionară a fost invitată la o asemenea mâncare de către o chinezoaică săracă; aceasta din urmă voia să-i arate mulțumire și dragoste prin felul de mâncare cu carne; misionara a mâncat-o, pentru a nu o face să sufere pe cea care o dăruia. Dar oricât de mare este contrastul dintre un german și

un chinez în privința curățeniei, ordinii și seriozității, cât de adâncă trebuie să fie abnegația pentru a duce unui asemenea popor sărman vestea despre dragostea lui Dumnezeu, tot nu ajunge nici pe departe până sus, la afabilitatea dumnezeiască a Domnului Isus, care a coborât din slava fără păcat a cerului în această lume de păcătoși, unde nu L-a înțeles nimeni, unde totul este pătat de păcat. Ochiul Lui sfânt a văzut peste tot păcat și egoism în inimi, pe buze, în viață. Pentru Isus a fost durere și suferință să vadă și să simtă păcatul de jur-împrejurul Lui.

El era singurul fără păcat în mijlocul păcătoșilor. În viața Lui totul a fost desăvârșit, totul răspândea dragostea lui Dumnezeu, totul era har și adevăr. El a văzut neamul omenesc pe drumul lui fără nădejde, I S-a frânt inima de dragoste față de vrăjmașii Lui; El S-a dat pe Sine Însuși pentru a le lua vina asupra Sa, care era fără vină. El a suferit și a murit pe cruce. El S-a întors în slava Tatălui după ce a săvârșit marea Lui lucrare. Acum face să se propovăduiască prin toate împărățiile pământului vestea harului Său. El ciocănește la ușile omenirii pentru a face deplin fericite fiecare inimă și casă, oriunde I se deschide.

Mulți Îi cunosc Numele și se numesc creștini, **mulți** sărbătoresc Crăciunul cu brazi și daruri, **mulți** au o Biblie, scrisoarea lui Dumnezeu, în care Dumnezeu Tatăl Își descoperă inima, **dar puțini își deschid inima pentru El, pentru a ajunge să-L cunoască într-adevăr**. Puțini doresc să primească de la El ceea ce poartă El în mâini pentru fiecare păcătos care suspină: **iertare, viață și pace**.

Poți tu să spui: Eu I-am deschis inima, eu Îl cunosc personal, știu cine este? Ai primit tu în inima ta de la El mărturia harului veșnic al lui Dumnezeu?

Acum mai mulți ani, un domn se plimba de-a lungul străzii în preajma Crăciunului, când vitrinele erau peste tot amenajate cel mai fastuos. Atunci a văzut trei copii stând în fața unei vitrine cu jucării și a observat că doi dintre ei se străduiau să-i descrie celui de-al treilea lucrurile minunate care zăceau așternute în fața ochilor lor. Lucrul acesta a stimulat atenția aceluia domn; el s-a apropiat de micuți și a aflat că acel copil era orb; el nu s-a bucurat niciodată de lumina ochilor lui, de aceea se străduiau ceilalți doi să-i povestească aceluia copil orb, cât de frumoase era minunățiile din vitrină. Domnul s-a oprit o clipă; îl interesa flecăreala copiilor, căci nu era ușor să-i descrie micului orb diferitele obiecte și frumusețea lor.

Tot așa stau și eu, prietene, în fața ta, dacă încă nu-L cunoști personal pe Domnul. Vreau să-ți spun cât de minunat și credincios este, câtă răbdare are cu slăbiciunile și trădările noastre; cât de neschimbabilă este dragostea Lui delicată, cum ascultă El rugăciunile; cum înconjoară cu dragoste, îngrijind, drumul nostru, ba chiar ne poartă pe umărul Lui în zile de mâhnire și de furtună, în zilele de soare și de binecuvântare. În cer și pe pământ nu este nici o inimă care ar putea să iubească așa ca inima lui Isus și nici o mână care să poată să îngrijească și să conducă așa ca mâna lui Isus.

Oricât m-aș strădui să-ți descriu aceasta, tu tot nu vezi slava Lui și nu simți nici o dorință după El, până nu ți se deschid ochii asupra păcatului tău, asupra stării tale pierdute. Când vei vedea cât de vinovat și de pătat stai în fața lui Dumnezeu, atunci vei striga după Răscumpărătorul și vei ajunge să-L cunoști în tot harul și în toată frumusețea Lui. O, cheamă-L, spune-I păcatul tău, durerile, grijile și nevoile tale! Vei afla că El este un Salvator prezent.